

מנהגו היה לצוות על הבאים לדרוש בעצתו וברכתו, כי יבדקו את תפיליהם ואמנם בזכותו הניחו אלפים מישראל תפילין כשרות, ומעשה באשת הרה"ח ר' מאיר'ל מוולאשציווע ז"ל שהיה מחסידי רדומסק'נשחיו, ולבסוף ימיו מנאמני בית רבינו, שבאה לקבול במר לבה על כי לא זכתה לבנים, רבינו פנה אליה ויעץ לה כי תאמר לבעלה שיבדוק את התפילין שלו, כשנבדקו התפילין נמצא בהם פסול, כי במקום והגדת לבנך היה כתוב "לבגך", ושוב פעם כשבאה אשה אחרת לרבינו, ציוה עליה כי תמסור לבעלה שיבדוק התפילין, הלה לעג לה באמרו הרי הם מהודרים, מאחר שכתבם סופר מפורסם ומה לך להשמע לצו הרבי, אבל היא סירבה להשמע לבעלה והלכה בעצמה לבדוק את התפילין הללו, פגש הסופר בודק התפילין את בעל האשה ושאלו מפני מה הביאה אשתך אלי את תפיליך, השיבו הלה: "הרבי מוואלברוו" ציוה לעשות כך, כשמוע הסופר, פתח את בתי התפילין לנגד עיניו ומה נדהם לראות כי הקלף בתוכו חלק לגמרי, מובן מאילו שהלעג סר ממנו ומיד לאחר מכן נחלה קשות מתוך צער על כך שבמשך שנים רבות לא קיים מצות תפילין.

עמוד מס 44 אהל ישכר, סדר הזמנים, אמרי נעם טורנהיים, יששכר דוב בן משה הכהן הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה